

ת"פ 47448/10 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 47448-10-14 מיום 06 Mai 2015

פלוני (עוצר)

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקה

בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (עוצר)

הנאשם

גרדיין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, היוזק לרכוש בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין ואוימים לפי סעיף 192 לחוק. כתוב האישום המתווך שבעובודתו הודה הנאשם מחזק שני אישומים: בהתאם לעובדות האישום הראשי, ביום 22.10.2014 בשעה 22:00 לערך הגיעו הנאשם לבתו בירושלים ודקק על דלת הבית. בנו של הנאשם שהינו בן 18 פתח לנאשם את הדלת. הנאשם נכנס והלם בבנו באמצעות אגרוףיו בפנוי, בחזהו ובכתפו. באותו מועד שבר הנאשם כסות קפה שהיה מונחות על שולחן הסלון. בגין אישום זה הורשע הנאשם לפי הודהתו בעבירות של תקיפה סתם והיוזק לרכוש בזדון. בהתאם לעובדות האישום השני, כ- 10 ימים לפני האירוע המתוואר באישום הראשי ובנסיבות שונות במהלך החודשים האחרונים, איים הנאשם שלא כדי על אשתו אמרו כי יעשה מה שעשה בזדון בתגובה - רצח אותה והתאבד. בגין אישום זה הורשע הנאשם לפי הודהתו בעבירות אוימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. ב"כ המאשימה, עו"ד בינשטיין, טען כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשי נע בין 6 ל- 24 חודשים בפועל, ובгин האישום השני - בין מאסר מוותנה ל- 12 חודשים מאסר בפועל. לגישת המאשימה, יש מקום את הנאשם ברף הבינוי של המתחמים הנטענים, ולהטיל על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל ומאסרים מוותניים.
3. ב"כ הנאשם, עו"ד טרונישווילי ועו"ד קאסה, טענו כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשי נע ממאסר עד תנאי עד מספר חודשים מאסר בפועל, ובгин האישום השני - בין מאסר מוותנה למאסר קצר בעבודות שירות. שני הסנגורים עמדו על נסיבותו האישיות של הנאשם ועל השיקולים לקולא ועתרו להסתפק בימי המעצר (למעלה מ- 6 חודשים).

הנאשם בדבריו לפני עמד על מצבה הסיעודי של אמו הקשישה ועל כך שכאשר הוא אחורי סוג

ובريح אין מי שיטפל בה. כמו כן, ציין הנאשם כי מעשי נושא כתוב האישום היו טעות והוא מתחרט על כך.

4. הנאשם ביצע **מספר עבירות**. בנסיבות העניין אני סבורה כי כל אחד מהאישומים מהו אירוע נפרד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת. זאת בשים לב בכך שכל אחד מהאישומים בוצע בזמן אחר, כלפי נגע עבירה אחר, כאשר העבירות אינן זהות בשני האישומים.

5. **בכל הנוגע למתחמי העונש ההולם - הערכים החברתיים** שנפגעו בגין העבירות בהן הורשע הנאשם עניינם בשמירה על שלמות הגוף מפני פגיעה פיזית, וכן בהגנה על תחושת הביטחון האיש ועל שלוחות הנפש של הפרט. הצורך להגן על ערכים אלה מתחדד כאשר עבירות האויומים והאלימות מבוצעות בתא משפחתי שאמור להוות מקום מבטחים ותחת זאת הופך למקום בו שולט כוח הזרע והפחד. עצמת הפגיעה בערכים המוגנים במקורה זה היא ממשית שכן הנאשם נקט באלימות פיזית כלפי בנו בן ה- 18 וכן איים אויומים מילוליים קשים שהופנו כלפי חייה של אשתו.

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות - באישום הראשון הודה הנאשם כי תקף את בנו בן ה- 18 באמצעות אגרופיו בפניו, בחזו ובעצפו וכן שבר כסות קפה בבית. מדובר במעשים הנושאים עימם חומרה וכיור בשים לב בכך שמדובר באלימות של אב כלפי בנו. לצד זאת אציין כי לא מדובר בבן קטן, אין טענה לשימוש באמצעות חם או קר ואין טענה לגרימת חבלה גופנית.

באישום השני הודה הנאשם כי טרם אירע ובנסיבות שונות איים על אשתו כי ירצה אותה ויתבד כפי שעשה בנ הדודה לבת זוגו. מדובר אויומים חמורים כלפי חייה של המתלוונת תוך הפניה למקורה טרagi אחר שככל הנראה מוכר לה באופן המקנה מוחשיות לדברי האויומים המילוליים. לצד זאת אציין כי האויומים לא היו בשימוש בנשך חם או קר וכן לא הופעלה כלפי האישה אלימות פיזית כלשהי.

הרקע לביצוע העבירות נעוץ בין היתר בשתיית אלכוהול על ידי הנאשם.

מדיניות הענישה הנווגת בקשר לאלימות פיזית של אב כלפי בנו (אף כאשר מדובר בגיר לבן 18) ובקשר להשמעת דברי אויומים חמורים ונשנים כלפי חייה של בת זוג, מבוססים על עונשי מאסר בפועל. במקרים קלים בנסיבותיהם, יכול ריצוי העונש להעשות בדרך של עבודות שירות, ובמקרים חמורים יותר מדובר בעונשי מאסר בפועל לריצוי אחורי סורג ובריח.

בהתחשב עיק론 הלהימה המהווה עקרון מנחה בענישה - בשים לב לערכים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, בהתאם לנסיבות ביצוע המעשים, ובהתחשב בענישה הנווגת, אני סבורה כדלקמן:

מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון (עבירות היזק לרכוש בזדון ותקיפה סתם של הנאשם כלפי בןו בן ה- 18, ללא גריםת חבלות ובלא שימוש באמצעותי חם או קר), נע ממאסר קצר בפועל ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישום השני (עבירה אiomים כלפי חייה של בת הזוג באופן חוזר ונשנה תוך הפניה בת הזוג למקורה קודם המוכר לה בו הבעל רצח את אשתו והתאבד), נע אף הוא ממאסר קצר בפועל ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

לא מצאת מקומ לחרוג ממתחמים אלה **לקולא** או **לחומרא**.

6. **אשר לגזרת העונש בגדרי המתחמים שנקבעו** - בהקשר זה יש לשקל נזונים שהינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 40י"א לחוק העונשין.

לקולא, שקהלתי את נסיבותו האישיות של הנאשם. מדובר הסוגרים עליה כי מדובר באדם כבן 50, נשוי ואב ל- 8 ילדים המטפל באמ עיוורת וסיעודית אליה הוא קשור שכן היא גידלה אותו בלבד כל חייו. שני הנסוגרים עמדו על כך שכארה הנאם מצוי אחורי סורג ובריח קשים קושי רב בטיפול בהםו של הנאשם. כמו כן, ההגנה אישרה כי לנאם בעית אלכוהול אולם צוין כי במסגרת הליכי המעצר לא נמצאה חלופה טיפולית בשפה האמהרית ולפיכך נותר הנאשם עצור אחורי סורג ובריח. לכל אלה אוסיף כי לא ניתן להתעלם מכך שהנאם נטל אחריות והודה במעשהם באופן שייתר את הצורך בשימוש המתלוונת והבן. בעיני יש לתת לנאם זה משקל זה ממשי. הנאשם אף הביע חרטה בדבריו לפניו.

לחומרא, יש לשקל את העובדה כי לנאם עבר פלילי רלוונטי. עיון בගילוון הרשותות הקודמות וכן בಗזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם במאי 2014 בת"פ 11733-14-01 במאמר 4.5 חמוש מעצרו (במאמר מוסגר אמר כי לא הוטל באותו גזר דין ממאסר עליון של 4.5 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו) נראה כי הנאשם נמנע מלטפל בבעוותיו המובילות אותו לדפוסים אלימים בתחום המשפחה. המעשים הם חוזרים ונשנים והדבר נזקף לחובתו. אך יש להוסיף את הצורך בהרטעת היחיד, כמו גם הרבים, מפני הישנות העבירות.

באיזון בין מכלול השיקולים אני רואה להשיט על הנאשם עונש המצויך קרוב לרף הבינו של המתחמים שנקבעו. מאחר שני האישומים עוסקים בעבירות של אלימות במשפחה שבוצעו בחודשים האחרונים, נראה לגזר על הנאשם עונש כולל בגין העבירות בהן הורשע.

.7. אשר על כן, ונוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

- א. 9 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירות אלימות מסווג עוון, לרבות עבירת איזומים.
- ג. מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירת אלימות מסווג פשע.

גזר הדין יפורסם ברבים ללא פרטים מזהים של הנאשם והמתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז איר תשע"ה, 06 Mai 2015, במעמד הצדדים.